

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg vil gerne bekræfte, hvad også tidligere indenrigsministre har givet udtryk for, at retstilstanden er den, at en kommune ikke uden udtrykkelig lovhjemmel kan yde støtte til partipolitiske formål. Det hovedsynspunkt, der ligger til grund for denne retstilstand, er, at en borger i en kommune ikke uden lovhjemmel skal kunne tilpligtes igennem skattebetalingen at yde bidrag til fremme af andre borgeres partipolitiske interesser.

Jeg har ingen aktuelle planer om at søge lovhjemmel for en sådan støtte, og jeg kan i øvrigt tilføje, at en eventuel lovhjemmel efter min opfattelse måtte tilvejebringes ved en særskilt lovgivning, idet spørgsmålet ikke kan henføres til den kommunale styrelseslov. Den indeholder kun regler om, hvordan kommunerne styres.

Ib Christensen (DR):

Jeg vil gerne takke ministeren for det klare svar på mit spørgsmål, som jeg har rejst på baggrund af, at det i pressen er fremgået, at Københavns overborgmester skulle have planer om at søge regeringens tilslutning på en eller anden måde til at yde økonomiske bidrag til politiske partier. Jeg kan af ministerens ganske klare svar se, at der ikke vil være nogen mulighed for det i kraft af den gældende lovgivning, og at regeringen heller ikke har planer om noget sådant, og det takker jeg for.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 459

12) Til *indenrigsministeren* af:

Jørgen Junior (FP):

»Planlægger ministeren en forebyggende afskrækningskampagne om narkomaniens verden?«

Skriftlig begrundelse

Det er spørgerens opfattelse, at jo mere frastødende og elendig narkomaners verden fremstilles, jo flere springer fra – og, fremfor alt, jo færre begynder.

Der er efter spørgerens opfattelse behov for en intensiveret skræmmekampagne om narkomaniens rædsler.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, at spørgeren er af den opfattelse, at stofmisbrugere skulle ophøre med deres misbrug på grund af en intensiv skræmmekampagne om narkomaniens rædsler. Da narkomanerne jo selv i deres dagligdag har oplevet disse rædsler uden at ophøre med stofmisbruget, tror jeg ikke på, at en skræmmekampagne skulle have en sådan virkning. Tværtimod kan en sådan kampagne virke som at føje spot til skade for dem, der er ude i narkomisbruget.

Skrækkampagner anses for at have ringe eller meget kortvarig forebyggende virkning. Samtidig er der risiko for, at sådanne kampagner forstærker ikke-misbrugerens afstandtagen fra og manglende forståelse for de personer, der af forskellige årsager er havnet i et misbrug, med den ulykkelige følge, at disse personer føler sig endnu mere udstødt og behandlingen og resocialiseringen derved yderligere vanskeliggøres.

Jeg har derfor ikke i sinde at tage initiativ til at iværksætte en skrækkampagne på dette område. Jeg mener, at vi i stedet skal fortsætte de igangværende bestræbelser på at rådgive og tydeligt gøre især unge klar over farerne ved stofmisbrug, så de i den konkrete situation vil handle fornuftigt og sige nej til et tilbud.

Jørgen Junior (FP):

Jeg kunne måske lidt mere neutralt have spurgt, om ministeren ville forstærke den nuværende oplysningskampagne for at fortælle især de ganske unge, at narkomani er noget meget, meget negativt. Jeg synes, det var væsentligt at benytte ordet »afskrækningskampagne«, selv om det måske desværre er en af årsagerne til, at ministeren siger nej til at planlægge en sådan kampagne eller til at intensivere den nuværende oplysningskampagne.

Jeg er sikker på, at ministeren på trods af det, han siger her fra talerstolen, er klar over, at der findes mange stadier af narkomani. Hvis man havde en afskrækningskampagne, ville det efter min opfattelse betyde, at en hel del, skal vi sige lette narkomaner, folk, der er på vej ud i misbruget, måske kunne holdes væk fra det alvorligere misbrug, fra dette at skulle sprøjte narkotika ind i sig i stedet for